

ROZPORZĄDZENIE (WE) nr 1081/2006 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**z dnia 5 lipca 2006 r.****w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1784/1999**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 148,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁽²⁾,działając zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności⁽⁴⁾ wyznacza ramy działań funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności oraz określa w szczególności cele, zasady i reguły dotyczące partnerstwa, programowania, oceny i zarządzania. Niezbędne jest zatem zdefiniowanie misji Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) w odniesieniu do zadań przewidzianych w art. 146 Traktatu oraz w kontekście działań państw członkowskich i Wspólnoty w celu wypracowania skoordynowanej strategii dla zatrudnienia w ramach art. 125 Traktatu.
- (2) Należy ustanowić szczególne przepisy dotyczące rodzaju działalności, która może być finansowana z EFS w ramach celów określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1083/2006.
- (3) EFS powinien wzmocnić spójność gospodarczą i społeczną przez poprawę możliwości zatrudnienia w ramach zadań powierzonych EFS na podstawie art. 146 Traktatu oraz zadań powierzonych funduszom strukturalnym na podstawie art. 159 Traktatu, zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1083/2006.
- (4) Ma to tym większe znaczenie w świetle wyzwań wynikających z rozszerzenia Unii oraz zjawiska globalizacji gospodarczej. W tym kontekście należy uznać znaczenie europejskiego modelu społecznego oraz jego modernizacji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 234 z 22.9.2005, str. 27.⁽²⁾ Dz.U. C 164 z 5.7.2005, str. 48.⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lipca 2005 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym), wspólne stanowisko Rady z dnia 12 czerwca 2006 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 4 lipca 2006 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).⁽⁴⁾ Patrz: str. 25 niniejszego Dziennika Urzędowego.

- (5) Zgodnie z art. 99 i 128 Traktatu oraz mając na uwadze zmianę ukierunkowania Strategii lizbońskiej na wzrost i zatrudnienie, Rada przyjęła zintegrowany pakiet obejmujący ogólne wytyczne polityki gospodarczej oraz wytyczne w sprawie zatrudnienia, przy czym te drugie określają cele, priorytety i zadania dotyczące zatrudnienia. W tej kwestii Rada Europejska na posiedzeniu w Brukseli w dniach 22. i 23. marca 2005 r. wezwała do mobilizacji wszystkich właściwych zasobów krajowych i wspólnotowych, w tym w ramach polityki spójności.
- (6) Wyciągnięto nowe wnioski z inicjatywy wspólnotowej EQUAL, szczególnie w odniesieniu do połączenia działań na poziomie lokalnym, regionalnym, krajowym i europejskim. Wnioski te powinny zostać uwzględnione w ramach wsparcia z EFS. Szczególną uwagę należy zwrócić na udział grup docelowych, integrację migrantów, w tym osób ubiegających się o azyl; zidentyfikowanie kwestii z zakresu polityki oraz ich późniejsze włączenie do głównego nurtu działań, innowację i techniki eksperymentalne, metodologię współpracy transnarodowej, pomoc dla grup zajmujących względem rynku pracy pozycję zmarginalizowaną, wpływ kwestii społecznych na rynek wewnętrzny oraz dostęp do projektów realizowanych przez organizacje pozarządowe i zarządzanie tymi projektami.
- (7) EFS powinien wspierać te polityki państw członkowskich, które są zbieżne z wytycznymi i zaleceniami przedstawionymi w ramach Europejskiej Strategii Zatrudnienia oraz stosownymi celami Wspólnoty w odniesieniu do integracji społecznej, niedyskryminacji, wspierania równości, edukacji i szkoleń, tak aby wnieść większy wkład w realizację celów i zadań uzgodnionych podczas posiedzenia Rady Europejskiej w Lizbonie w dniach 23 i 24 marca 2000 r. oraz posiedzenia Rady Europejskiej w Göteborgu w dniach 15 i 16 czerwca 2001 r.
- (8) EFS powinien również podejmować działania w celu zajęcia się odpowiednimi aspektami i konsekwencjami zmian demograficznych wśród aktywnej zawodowo ludności Wspólnoty, w szczególności poprzez kształcenie zawodowe przez całe życie.
- (9) Mając na uwadze lepsze przewidywanie zmian i zarządzanie nimi oraz zwiększanie wzrostu gospodarczego, możliwości zatrudnienia zarówno dla kobiet, jak i mężczyzn oraz jakość i wydajność pracy w ramach celów: Konkurencyjność regionalna i zatrudnienie oraz Konwergencja, pomoc z EFS powinna koncentrować się w szczególności na: poprawie zdolności adaptacyjnych pracowników i przedsiębiorstw, wzmocnieniu kapitału ludzkiego oraz zwiększaniu dostępu do zatrudnienia i udziału w rynku pracy, wzmocnieniu integracji społecznej osób znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, zwalczaniu dyskryminacji, zachęcaniu osób nieaktywnych zawodowo do wejścia na rynek pracy, a także wspieraniu partnerstw na rzecz reform.

- (10) Oprócz tych priorytetów, w najslabiej rozwiniętych regionach i państwach członkowskich, w ramach celu Konwergencja i w celu zwiększenia wzrostu gospodarczego, możliwości zatrudnienia zarówno dla kobiet, jak i mężczyzn oraz jakości i wydajności pracy, niezbędne jest zwiększenie i poprawa inwestycji w kapitał ludzki oraz poprawa zdolności instytucjonalnych, administracyjnych i sądowniczych, przede wszystkim w celu przygotowania i wdrożenia reform oraz egzekwowania dorobku prawnego.
- (11) W ramach tych priorytetów wybór interwencji EFS powinien być elastyczny w celu sprostania szczególnym wyzwaniom w każdym państwie członkowskim, a rodzaje działań priorytetowych finansowanych z EFS powinny pozostawiać margines elastyczności umożliwiającą reakcję na te wyzwania.
- (12) Wspieranie innowacyjnej działalności transnarodowej i międzyregionalnej stanowi ważny aspekt, który powinien zostać włączony w zakres EFS. W celu wzmocnienia współpracy państwa członkowskie powinny programować działania transnarodowe i międzyregionalne przy zastosowaniu podejścia horyzontalnego lub poprzez konkretną oś priorytetową.
- (13) Niezbędne jest zapewnienie spójności działań EFS z politykami określonymi w ramach Europejskiej Strategii Zatrudnienia oraz skoncentrowanie wsparcia z EFS na wprowadzaniu w życie wytycznych i zaleceń w ramach tej Strategii.
- (14) Sprawna i skuteczna realizacja działań wspieranych z EFS zależy od dobrego zarządzania i partnerstwa między wszystkimi właściwymi podmiotami szczebla terytorialnego i podmiotami sfery społeczno-gospodarczej, a w szczególności partnerami społecznymi oraz innymi zainteresowanymi stronami, w tym na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym. Partnerzy społeczni odgrywają zasadniczą rolę w szerokim partnerstwie na rzecz zmian, a ich zaangażowanie we wzmocnienie spójności gospodarczej i społecznej przez poprawę możliwości zatrudnienia i pracy jest nieodzowne. W tym kontekście, w przypadkach gdy pracodawcy i pracownicy wspólnie przyczyniają się do finansowego wspierania działań EFS, ten wkład finansowy, mimo że jest wydatkiem prywatnym, byłby uwzględniany w celu obliczania współfinansowania z EFS.
- (15) EFS powinno wspierać działania zgodne z wytycznymi i stosownymi zaleceniami w ramach Europejskiej Strategii Zatrudnienia. Jednakże zmiany wytycznych i zaleceń wymagałyby dokonania przeglądu programu operacyjnego jedynie w przypadku, gdy państwo członkowskie lub Komisja w porozumieniu z państwem członkowskim uznały, że program operacyjny powinien brać pod uwagę znaczące zmiany społeczno-gospodarcze lub też w większym stopniu lub w inny sposób uwzględniać istotne zmiany w priorytetach wspólnotowych, krajowych lub regionalnych, lub w świetle ocen, lub w następstwie trudności w realizacji.
- (16) Państwa członkowskie i Komisja mają zapewnić, że wprowadzanie w życie priorytetów finansowanych z EFS w ramach celów: Konwergencja oraz Konkurencyjność regionalna i zatrudnienie przyczynia się do wspierania równości oraz zniesienia nierówności między kobietami a mężczyznami. Podejściu polegającemu na włączaniu problematyki równości płci do głównego nurtu polityki (*gender mainstreaming*) powinny towarzyszyć konkretne działania w celu zwiększenia trwałego udziału kobiet w zatrudnianiu oraz rozwoju ich kariery.
- (17) EFS powinien również wspierać pomoc techniczną, ze szczególnym ukierunkowaniem na zachęcanie do uczenia się od siebie nawzajem poprzez wymianę doświadczeń i upowszechnianie dobrych praktyk oraz podkreślanie wkładu EFS w realizację celów i priorytetów polityki Wspólnoty w odniesieniu do zatrudnienia oraz integracji społecznej.
- (18) Rozporządzenie (WE) nr 1083/2006 stanowi, że zasady kwalifikowalności wydatków należy ustalić na poziomie krajowym z pewnymi wyjątkami, dla których niezbędne jest ustanowienie przepisów szczególnych. Należy więc ustanowić przepisy szczególne w odniesieniu do wyjątków dotyczących EFS.
- (19) Dla zachowania jasności należy zatem uchylić rozporządzenie (WE) nr 1784/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego ⁽¹⁾.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsze rozporządzenie określa zadania Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS), zakres udzielanego z niego wsparcia, przepisy szczególne i rodzaje wydatków kwalifikowalnych do wsparcia.
2. Do EFS stosuje się przepisy rozporządzenia (WE) nr 1083/2006 oraz przepisy niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Zadania

1. EFS przyczynia się do realizacji priorytetów Wspólnoty w zakresie wzmocnienia spójności gospodarczej i społecznej przez poprawę możliwości zatrudnienia i pracy, stymulowanie wysokiego poziomu zatrudnienia oraz tworzenia liczniejszych i lepszych miejsc pracy. Realizuje to przez wspieranie polityki państw członkowskich zmierzającej do osiągnięcia pełnego zatrudnienia oraz jakości i wydajności pracy, wspierania integracji społecznej, w tym poprawy dostępu do zatrudnienia osób znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, oraz zmniejszenia dysproporcji w zatrudnieniu na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 213 z 13.8.1999, str. 5.

EFS w szczególności wspiera działania zgodne z działaniami podjętymi przez państwa członkowskie na podstawie wytycznych przyjętych w ramach Europejskiej Strategii Zatrudnienia i włączonych do pakietu Wzrost i zatrudnienie – zintegrowane wytyczne oraz towarzyszących im zaleceń.

2. W realizacji zadań określonych w ust. 1 EFS wspiera priorytety Wspólnoty w zakresie potrzeby wzmocnienia spójności społecznej, zwiększenia wydajności i konkurencyjności oraz promowania wzrostu gospodarczego i trwałego rozwoju. W ten sposób EFS uwzględnia odpowiednie priorytety i cele Wspólnoty w dziedzinach edukacji i szkolenia, zwiększania udziału osób nieaktywnych zawodowo w rynku pracy, zwalczania wykluczenia społecznego, zwłaszcza grup znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, takich jak osoby niepełnosprawne, wspierania równości kobiet i mężczyzn oraz niedyskryminacji.

Artykuł 3

Zakres pomocy

1. W ramach celów: Konwergencja oraz Konkurencyjność regionalna i zatrudnienie EFS wspiera działania w państwach członkowskich objęte wymienionymi poniżej priorytetami:

a) zwiększanie zdolności adaptacyjnych pracowników, przedsiębiorstw i przedsiębiorców w celu lepszego przewidywania zmian gospodarczych i pozytywnego zarządzania nimi, w szczególności poprzez promowanie:

(i) kształcenia przez całe życie oraz większego inwestowania w zasoby ludzkie przez przedsiębiorstwa, zwłaszcza małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP), oraz pracowników, poprzez opracowywanie i wdrażanie systemów i strategii, w tym praktyk zawodowych, które zapewniają lepszy dostęp do szkoleń, w szczególności pracownikom o niskich kwalifikacjach i w starszym wieku, rozwój kwalifikacji i kompetencji, upowszechnianie technologii informacyjnych i komunikacyjnych, e-kształcenie, technologie przyjazne środowisku i umiejętności zarządzania oraz promowanie przedsiębiorczości i innowacyjności, a także rozpoczynanie działalności gospodarczej;

(ii) opracowywania i rozpowszechniania innowacyjnych i bardziej wydajnych form organizacji pracy, w tym poprawę poziomu bezpieczeństwa i higieny pracy, identyfikacji przyszłych wymogów związanych z zawodem i umiejętnościami, a także rozwoju szczególnych usług w zakresie zatrudnienia, szkoleń oraz wsparcia dla pracowników, w tym zwolnień monitorowanych (*outplacement*), w kontekście restrukturyzacji przedsiębiorstw i sektorów;

b) zwiększanie dostępu do zatrudnienia oraz trwała integracja na rynku pracy osób poszukujących pracy i nieaktywnych zawodowo, zapobieganie bezrobociu, zwłaszcza bezrobociu długoterminowemu i bezrobociu wśród młodzieży, zachęcanie do aktywności w starszym wieku i dłuższej aktywności zawodowej oraz zwiększanie uczestnictwa w rynku pracy, w szczególności przez wspieranie:

(i) modernizacji i wzmocnienia instytucji rynku pracy, w szczególności służb zatrudnienia oraz innych odnoszących inicjatyw z kontekście strategii Unii Europejskiej i państw członkowskich zmierzających do pełnego zatrudnienia;

(ii) wdrażania czynnych i zapobiegawczych działań zapewniających wczesne rozpoznawanie potrzeb w ramach indywidualnych planów działania i zindywidualizowanego wsparcia, takich jak indywidualnie dobrane szkolenia, poszukiwanie pracy, zwolnienia monitorowane i mobilność, samozatrudnienie i tworzenie przedsiębiorstw, w tym przedsiębiorstw spółdzielczych, zachęty do uczestnictwa w rynku pracy, elastyczne działania mające na celu przedłużanie aktywności zawodowej pracowników w starszym wieku oraz działania ułatwiające pogodzenie życia zawodowego z prywatnym, takie jak ułatwianie dostępu do opieki nad dziećmi i osobami będącymi na utrzymaniu;

(iii) włączania do głównego nurtu polityki oraz podejmowania konkretnych działań mających na celu poprawę dostępu do zatrudnienia, zwiększanie trwałego uczestnictwa kobiet w zatrudnieniu i rozwoju ich kariery oraz zmniejszenie segregacji ze względu na płeć na rynku pracy, w tym poprzez oddziaływanie na bezpośrednie i pośrednie przyczyny różnic w wynagrodzeniu kobiet i mężczyzn;

(iv) konkretnych działań mających na celu zwiększanie udziału migrantów w zatrudnieniu i wzmocnienie tym samym ich integracji społecznej; ułatwienia geograficznej i zawodowej mobilności pracowników oraz integracji transgranicznych rynków pracy, w tym poprzez doradztwo, szkolenia językowe oraz uznawanie kompetencji i uzyskanych kwalifikacji;

c) zwiększanie integracji społecznej osób znajdujących się w niekorzystnej sytuacji w celu ich trwałej integracji na rynku pracy oraz zwalczanie wszelkich form dyskryminacji na rynku pracy, w szczególności poprzez wspieranie:

(i) metod integracji z rynkiem pracy oraz ponownego wejścia na rynek pracy osób znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, takich jak osoby doświadczające wykluczenia społecznego, osoby wypadające z systemu edukacji, przedstawiciele mniejszości, osoby niepełnosprawne i osoby opiekujące się osobami będącymi na ich utrzymaniu, poprzez działania służące poprawie zdolności do zatrudnienia, w tym w dziedzinie gospodarki społecznej, dostęp do kształcenia zawodowego i szkolenia zawodowego, oraz działania towarzyszące i odpowiednie wsparcie, usługi na rzecz społeczności lokalnej i usługi w zakresie opieki służące poprawie możliwości zatrudnienia;

(ii) akceptacji różnorodności w miejscu pracy i zwalczania dyskryminacji w dostępie do rynku pracy i rozwoju kariery, w tym poprzez podnoszenie świadomości, angażowanie lokalnych społeczności i przedsiębiorstw oraz promowanie lokalnych inicjatyw na rzecz zatrudnienia;

d) wzmocnianie kapitału ludzkiego, w szczególności poprzez wspieranie:

(i) opracowywania i wprowadzania reform systemów edukacji i szkoleń w celu rozwijania zdolności do zatrudnienia, lepszego dopasowania kształcenia ogólnego i zawodowego oraz szkoleń do potrzeb rynku pracy oraz stałego podnoszenia kwalifikacji personelu szkoleniowego w celu rozwijania innowacyjności i gospodarki opartej na wiedzy;

(ii) tworzenia sieci obejmujących instytucje szkolnictwa wyższego, centra badawczo-technologiczne oraz przedsiębiorstwa;

e) wspieranie partnerstw, paktów i inicjatyw poprzez tworzenie sieci obejmujących odnośne zainteresowane strony, takie jak partnerzy społeczni i organizacje pozarządowe, na poziomie transnarodowym, krajowym, regionalnym i lokalnym w celu mobilizacji na rzecz reform w obszarze zatrudnienia i integracji na rynku pracy.

2. W ramach celu Konwergencja EFS wspiera działania w państwach członkowskich w ramach wymienionych poniżej priorytetów:

a) zwiększenie i poprawa inwestycji w kapitał ludzki, w szczególności poprzez wspieranie:

(i) realizacji reform systemów edukacji i szkoleń, zwłaszcza w celu zwiększania zdolności ludzi do reagowania na potrzeby społeczeństwa opartego na wiedzy i potrzebę kształcenia przez całe życie;

(ii) większego uczestnictwa w edukacji i szkoleniu przez całe życie, w tym poprzez działania mające na celu osiągnięcie zmniejszenia liczby osób wypadających z systemu edukacji i zmniejszenia różnic w programach kształcenia dla obojga płci, oraz zwiększenie dostępu do edukacji i szkoleń na poziomie ogólnym, zawodowym i wyższym i poprawę ich jakości;

(iii) rozwoju potencjału ludzkiego w dziedzinie badań i innowacji, przede wszystkim poprzez studia podyplomowe i szkolenia pracowników naukowych;

b) wzmocnianie zdolności instytucjonalnej i skuteczności administracji publicznej oraz służb publicznych na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym oraz, w stosownym przypadku, partnerów społecznych i organizacji pozarządowych, w celu przeprowadzenia reform, lepszych uregulowań prawnych i dobrego zarządzania, zwłaszcza w dziedzinie gospodarki, zatrudnienia, edukacji, spraw społecznych, środowiska i sądownictwa, w szczególności poprzez wspieranie:

(i) mechanizmów pozwalających na lepsze opracowywanie, monitorowanie oraz ocenę dobrej polityki i programów, w tym poprzez analizy, statystyki i porady ekspertów, wspieranie koordynacji międzyresortowej i dialogu

między odpowiednimi podmiotami publicznymi i prywatnymi;

(ii) budowania zdolności w zakresie realizacji polityk i programów w odpowiednich dziedzinach, w tym w odniesieniu do egzekwowania prawa, w szczególności poprzez stałe szkolenie kadry kierowniczej i personelu oraz konkretne wsparcie kluczowych służb, inspektoratów i podmiotów sfery społeczno-gospodarczej, w tym partnerów społecznych i środowiskowych, odpowiednich organizacji pozarządowych oraz przedstawicielskich organizacji zawodowych.

3. W ramach priorytetów, o których mowa w ust. 1 i 2, państwa członkowskie mogą koncentrować się na priorytetach, które są najważniejsze ze względu na specyfikę stojących przed nimi wyzwań.

4. EFS może wspierać działania określone w art. 3 ust. 2 niniejszego rozporządzenia na całym terytorium państw członkowskich kwalifikujących się do wsparcia lub wsparcia przejściowego z Funduszu Spójności, określonych odpowiednio w art. 5 ust. 2 i art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1083/2006.

5. W realizacji celów i priorytetów, o których mowa w ust. 1 i 2, EFS wspiera promowanie i włączanie do głównego nurtu polityki działalności innowacyjnej w państwach członkowskich.

6. EFS wspiera także działania transnarodowe i międzyregionalne, w szczególności przez wymianę informacji, doświadczeń, wyników oraz dobrych praktyk, a także przez opracowywanie komplementarnych podejść i skoordynowanych lub wspólnych działań.

7. Na zasadzie odstępstwa od art. 34 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1083/2006, finansowanie działań w ramach priorytetu dotyczącego integracji społecznej, o którym mowa w ust. 1 lit. c) pkt (i) niniejszego artykułu i objętych zakresem rozporządzenia (WE) nr 1080/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego⁽¹⁾ może zostać zwiększone do 15 % danej osi priorytetowej.

Artykuł 4

Spójność i koncentracja wsparcia

1. Państwa członkowskie zapewniają spójność działań wspieranych z EFS z działaniami podejmowanymi w celu realizacji Europejskiej Strategii Zatrudnienia oraz przyczynianie się do jej realizacji. W szczególności zapewniają one wspieranie przez strategię określoną w narodowych strategicznych ramach odniesienia i przez działania określone w programach operacyjnych, celów, priorytetów i zadań strategii w każdym państwie członkowskim w ramach krajowych programów reform i krajowych planów działania na rzecz integracji społecznej.

⁽¹⁾ Patrz: str. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego.

W przypadkach gdy EFS może przyczynić się do realizacji polityk, państwa członkowskie koncentrują wsparcie również na wdrażaniu odnośnych zaleceń dotyczących zatrudnienia określonych w art. 128 ust. 4 Traktatu, a także odnośnych, związanych z zatrudnieniem, celów Wspólnoty w dziedzinie integracji społecznej, edukacji i szkoleń. Państwa członkowskie realizują ten cel w stabilnym środowisku programowania.

2. W ramach programów operacyjnych zasoby są wykorzystywane w celu zaspokojenia najważniejszych potrzeb i koncentrują się na tych obszarach polityki, w przypadku których wsparcie z EFS może mieć istotne efekty dla osiągnięcia celów programu. W celu maksymalizacji efektywności wsparcia z EFS programy operacyjne uwzględniają, w stosownych przypadkach, w szczególności regiony i miejsca stojące przed najpoważniejszymi problemami, takie jak zdegradowane regiony miejskie oraz regiony najbardziej oddalone, podlegające obszarom wiejskim oraz obszary zależne od rybołówstwa, a także obszary szczególnie poszkodowane z powodu przeniesienia przedsiębiorstw.

3. W stosownych przypadkach do krajowych sprawozdań państw członkowskich w ramach otwartej metody koordynacji w sprawie ochrony socjalnej i integracji społecznej włączana jest krótka część dotycząca wkładu EFS we wspieranie stosownych aspektów integracji społecznej związanych z rynkiem pracy.

4. Wskaźniki zawarte w programach operacyjnych współfinansowanych z EFS mają charakter strategiczny, ich liczba jest ograniczona oraz odzwierciedlają one wskaźniki stosowane przy wdrażaniu Europejskiej Strategii Zatrudnienia oraz w kontekście stosownych celów Wspólnoty w dziedzinach integracji społecznej oraz edukacji i szkoleń.

5. Oceny przeprowadzane w odniesieniu do działań EFS obejmują również ocenę wkładu działania wspieranego z EFS we wdrażanie Europejskiej Strategii Zatrudnienia oraz celów Wspólnoty w dziedzinie integracji społecznej, niedyskryminacji, równości kobiet i mężczyzn oraz edukacji i szkoleń w danym państwie członkowskim.

Artykuł 5

Dobre zarządzanie i partnerstwo

1. EFS promuje dobre zarządzanie i partnerstwo. Wsparcie z funduszu jest opracowywane i wdrażane na odpowiednim szczeblu terytorialnym z uwzględnieniem poziomu krajowego, regionalnego i lokalnego, zgodnie z uregulowaniami instytucjonalnymi właściwymi dla każdego państwa członkowskiego.

2. Państwa członkowskie zapewniają, na odpowiednim szczeblu terytorialnym, włączenie partnerów społecznych w przygotowywanie, wdrażanie i monitorowanie wsparcia z EFS, przy zapewnieniu odpowiednich konsultacji i udziału innych zainteresowanych stron.

3. Instytucja zarządzająca każdym programem operacyjnym zachęca do odpowiedniego udziału partnerów społecznych w działaniach finansowanych na podstawie art. 3.

W ramach celu Konwergencja z zasobów EFS przydzielana jest odpowiednia kwota na budowę zdolności, w tym na szkolenia, działania mające na celu tworzenie sieci współpracy, wzmacnianie dialogu społecznego oraz działalność podejmowaną wspólnie przez partnerów społecznych, w szczególności w odniesieniu do zdolności adaptacyjnych pracowników i przedsiębiorstw, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. a).

4. Instytucja zarządzająca każdym programem operacyjnym zachęca organizacje pozarządowe do odpowiedniego udziału w finansowanej działalności i umożliwia im dostęp do niej, w szczególności w dziedzinie integracji społecznej, równości płci i równości szans.

Artykuł 6

Równość płci i równość szans

Państwa członkowskie zapewniają włączenie do programów operacyjnych opisu sposobu, w jaki równość płci i równość szans są wspierane w ramach przygotowywania, realizacji, monitorowania i oceny programów operacyjnych. Państwa członkowskie wspierają zrównoważony udział kobiet i mężczyzn w zarządzaniu programami operacyjnymi i w ich realizacji na poziomie lokalnym, regionalnym i krajowym, stosownie do okoliczności.

Artykuł 7

Innowacyjność

W ramach każdego programu operacyjnego szczególną uwagę zwraca się na wspieranie działalności innowacyjnej i włączanie jej do głównego nurtu polityki. Instytucja zarządzająca wybiera tematy finansowania innowacji w kontekście partnerstwa i ustanawia odpowiednie ustalenia dotyczące realizacji. O wybranych tematach informuje ona komitet monitorujący, o którym mowa w art. 63 rozporządzenia (WE) nr 1083/2006.

Artykuł 8

Działania transnarodowe i międzyregionalne

1. W przypadku gdy państwa członkowskie wspierają działania na rzecz inicjatyw transnarodowych lub międzyregionalnych, określonych w art. 3 ust. 6 niniejszego rozporządzenia, jako szczególną oś priorytetową w ramach programu operacyjnego, wkład EFS może zostać zwiększony o 10 % na poziomie osi priorytetowej. Ten zwiększony wkład nie jest brany pod uwagę przy obliczaniu pułapów określonych w art. 53 rozporządzenia (WE) nr 1083/2006.

2. Państwa członkowskie, w stosownych przypadkach przy wsparciu Komisji, zapewniają, by EFS nie był wykorzystywany do wspierania konkretnych operacji wspieranych jednocześnie w ramach innych transnarodowych programów wspólnotowych, zwłaszcza w dziedzinie edukacji i szkoleń.

Artykuł 9

Pomoc techniczna

Komisja wspiera, w szczególności, wymianę doświadczeń, działalność mającą na celu podnoszenie świadomości, seminaria, tworzenie sieci oraz oceny porównawcze służące określaniu i rozpowszechnianiu dobrych praktyk oraz zachęcaniu do wzajemnego uczenia się, oraz transnarodowej i międzyregionalnej współpracy w celu wzmocnienia aspektu związanego z polityką i wkładu EFS w cele Wspólnoty związane z zatrudnieniem i integracją społeczną.

Artykuł 10

Sprawozdania

Roczne i końcowe sprawozdania z realizacji, o których mowa w art. 67 rozporządzenia (WE) nr 1083/2006, zawierają, w stosownych przypadkach, podsumowanie realizacji takich elementów, jak:

- a) włączanie problematyki równości płci do głównego nurtu polityki, a także realizacja wszelkich konkretnych działań związanych z równouprawnieniem;
- b) działania mające na celu zwiększenie udziału migrantów w zatrudnieniu, a tym samym wzmocnienie ich integracji społecznej;
- c) działania mające na celu zwiększenie integracji w dziedzinie zatrudnienia, a tym samym poprawę integracji społecznej mniejszości;
- d) działania mające na celu zwiększenie integracji w dziedzinie zatrudnienia i integracji społecznej innych grup znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, w tym osób niepełnosprawnych;
- e) działalność innowacyjna, w tym prezentacja tematów i ich wyników, rozpowszechnianie oraz włączanie do głównego nurtu polityki;
- f) działania transnarodowe lub międzyregionalne.

Artykuł 11

Kwalifikowalność wydatków

1. EFS zapewnia wsparcie wydatków kwalifikowalnych, które nie naruszają art. 53 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1083/2006, mogą obejmować wszelkie zasoby finansowe będące przedmiotem wspólnego wkładu pracodawców i pracowników. Pomoc przybiera formę bezzwrotnych dotacji indywidualnych lub grantów globalnych, dotacji podlegających zwrotowi, obniżek oprocentowania pożyczek, mikrokredytów,

funduszy gwarancyjnych oraz zakupu towarów i usług zgodnie z zasadami dotyczącymi zamówień publicznych.

2. Następujące wydatki nie są kwalifikowalne do wsparcia z EFS:

- a) podlegający zwrotowi podatek od towarów i usług (VAT);
- b) odsetki od zadłużenia;
- c) zakup mebli, wyposażenia, pojazdów, infrastruktury, nieruchomości i gruntów.

3. Następujące koszty stanowią wydatki kwalifikowalne do wsparcia z EFS określonego w ust. 1, pod warunkiem że zostały one poniesione zgodnie z przepisami krajowymi, w tym zasadami dotyczącymi rachunkowości, i z zachowaniem szczególnych warunków przedstawionych poniżej:

- a) dodatki lub wynagrodzenia wypłacane przez stronę trzecią na rzecz uczestników danej operacji i poświadczone beneficjentowi;
- b) w przypadku dotacji i grantów – koszty pośrednie zadeklarowane ryczałtowo do wysokości 20 % bezpośrednich kosztów operacji;
- c) koszty amortyzacji aktywów podlegających amortyzacji, wyszczególnionych w ust. 2 lit. c), przydzielonych wyłącznie na czas trwania operacji, w zakresie, w którym na nabycie tych aktywów nie zostały wykorzystane dotacje publiczne.

4. Do działań współfinansowanych z EFS, które są objęte zakresem art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1080/2006, stosuje się przepisy dotyczące zasad kwalifikowalności określone w art. 7 tego rozporządzenia.

Artykuł 12

Przepisy przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na kontynuację albo modyfikację, w tym całkowite lub częściowe anulowanie, pomocy zatwierdzonej przez Komisję na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1784/1999 lub wszelkich innych przepisów prawa mających zastosowanie do tej pomocy na dzień 31 grudnia 2006 r., które w związku z tym stosuje się po tym terminie do tej pomocy lub do danych projektów aż do ich zamknięcia.

2. Wnioski złożone zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1784/1999 zachowują ważność.

Artykuł 13

Uchylenie

1. Bez uszczerbku dla przepisów ustanowionych w art. 12 niniejszego rozporządzenia, niniejszym uchyla się rozporządzenie (WE) nr 1784/1999 ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2007 r.

2. Odniesienia do uchylonego rozporządzenia są rozumiane jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 15

Artykuł 14

Wejście w życie

Klauzula przeglądowa

Parlament Europejski i Rada dokonują przeglądu niniejszego rozporządzenia do dnia 31 grudnia 2013 r., zgodnie z procedurą określoną w art. 148 Traktatu.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 5 lipca 2006 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. BORRELL FONTELLES

Przewodniczący

W imieniu Rady

P. LEHTOMÄKI

Przewodnicząca
